

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiune

Înaltă vizită
la București.

V.

Importanța României.

După ochirea ce am aruncat-o asupra situațiunii generale și după scrutarea momentului psihologic în care se face visita Monarchului nostru la București și Sinaia, credem că puține ne mai rămân de spus asupra însemnătății și avantajilor ce are pentru alianța României la politica puterilor centrale.

Faptul acesta e de altminterlea pus în cea mai clară lumină de presa de pretutindenea. Și cei cari văd cu ochi buni și cei cari sînt ostili acestei apropieri, nu-î tăgăduiesc importanța. Ziarele germane și italiene, ca și cele franceze și rusești, consideră visita Monarchului nostru în România ca un eveniment bogat în consecințe pentru politica europeană.

Într'adever, tinărul stat român a ajuns sub toate raporturile la o dezvoltare care face din el un element ponderos de care astăzi trebuie să se fie socoteală în ori-ce combinație. După abia treizeci de ani de viață constituțională, care s'a putut considera numai ca un început în o operă de dezvoltare temeinică a unui popor, România a realizat progrese pe care alte popoare le-au realizat în decurs de veacuri.

E drept, că ea a avut exemplul celorlalte state civilizate ale Europei și că astfel a fost scutită de multe experiențe păgubitoare de timp și de puteri; e drept și aceea, că multe sînt încă de îndreptat în România și multe de făcut din nou; e drept în sfîrșit că starea țeranului român din regat lasă mult de dorit. Dar' cu timpul și cu bunăvoință toate se vor face. Progresele rezezi de până acum sînt, în tot cazul, o probă evidentă, că poporul român a știut să-și aproprieze formele, și în mare parte și fondul, care constituiesc civilizația apuseană. Aceste progrese arată poporul nostru ca pe un popor care-și asimilează repede cultura adevărată; — ele sînt tot atâtea garanții pentru o și mai solidă și mai considerabilă dezvoltare ulterioară.

Și nu într-o singură direcție s'au realizat aceste progrese, ci în toate ramurile care alcătuiesc viața statului modern: în administrație, în justiție, în învățămînt, — în toate. Puterile economice ale țerii s'au înzecit; câmpiile ei mănoase, deși nu totdeauna în chip sistematic cultivate, produc o agricultură abundentă, care-î face posibilă concurența, pe cele mai multe piețe, cu produsele similare ale altor țeri și chiar ale Americii; un început de industrie s'a făcut prin legea pentru încurajarea industriei naționale și acest început merge tot crescînd și dă frumoase speranțe, pentru viitor...

Ear' din punctul de vedere militar, acela care poate e mai interesant decât toate, când e vorba de alianța regatului român la una din grupările de puteri europene, România a ajuns să fie o forță de respectat. Ea poate pune, la un moment dat, pe picior de război, 300 de mii de oameni, bine instruiți, bine înarmați și bine echipați. Cei cari se ocupă cu afacerile militare știu că armata română e una din cele mai bine organizate din Europa. Se adăugăm fortificațiile dela Focșani și Nămolosa, cum și cele din giurul Bucureștilor, care reprezintă forța de rezistență a altor 300 de mii de oameni...

Astfel vom înțelege ce aliat prețios e România și cât de însemnată e pentru noi apropierea ei de puterile centrale ale Europei. Sînt zece ani, de când marele ziar englez *Times* zi-

cea, că România a ajuns o putere, care poate face să incline cumpena isbândeii în partea unde ea se va arunca în cazul unui eventual război. De zece ani încoace acea putere s'a îndoit aproape, — deci e cu atât mai decisivă.

Dar' spunem noi toate aceste numai pentru a arăta ce aliat prețios a dobîndit monarhia noastră în regatul român? De sigur, că nu. Sîntem mai egoiști din acest punct de vedere, decât ca să dăm tuturor preocupărilor noastre direcțiunea aceasta, de a ști adevărat cât de mult interesele monarchiei în general sînt protejate și avansate prin o asemenea apropiere și să ne uităm cu desăvîrșire pe noi, popor de mai bine de trei milioane, căruia i-s'a creat o viață imposibilă tocmai în această monarhie, pentru care și noi și frații nostri trebuie să-și verse sîngele, când s'ar cere. Voim să vorbim și despre noi și să vedem, care e pozițiunea ce o ocupăm față cu eventualitatea unei asemenea alianțe.

Ocupându-ne însă de noi, fi-vom numai egoiști? Nu! Noi am crezut totdeauna și credem și astăzi, că există un mijloc de a pune de acord interesele patriei cu interesele naționale ale poporului român și ale tuturor celorlalte popoare, care alcătuiesc patria. Mai mult, noi am crezut și vedem, că adevăratele interese ale patriei sînt tocmai totalitatea intereselor speciale ale acestor popoare și că nu există dușman mai rău și mai periculos patriei, decât acela care caută să desbîne popoarele din ea.

Dacă vorbim și despre noi, despre pozițiunea noastră, a Românilor din Transilvania și Ungaria, față de evenimentul alipirii regatului român la politica puterilor centrale, eveniment ce va primi solemnă lui consacrare cu privilegiul visitei Monarchului nostru la Curtea română, o facem și din alt punct de vedere. Am dori să vedem că într'adever această alianță reprezintă o putere reală și că politica ce se inaugurează prin ea e o politică populară între Români. Fără această condițiune, alianța celor două state va fi un simplu act al guvernelor respective, care nu va avea asentimentul marelui majorității a poporului român. Și în această privință noi sîntem de acord cu *Gazeta Transilvaniei* și credem că și ea, ca „a trecut timpul când capetele încoronate hotărau destinele popoarelor, fără să le întrebe și pe ele despre ceea-ce vreau și doresc, și ori-ce s'ar face în contra dorinței lor și poate chiar cu jertfirea unor mari interese ale lor, nu va pute să ese bine și să aducă folos nici Domnitorilor, nici popoarelor”.

Încordarea relațiilor dintre Maghiari și Români, nu poate fi trecută cu vederea și o alianță care s'ar încheia cu nesocotirea acestui fapt ar fi o alianță nepopulară atât în România cât și în Ungaria printre Români.

Dar' despre aceasta într'un alt articol.

Sibiu, 2 Sept. n. 1896.

Consistor metropolitan în Sibiu.

Ieri s'a început aici în Sibiu consistorul metropolitan al bisericii gr.-or. Despre cursul ședinței, în lipsă de informațiuni, nu putem da încă un raport detaliat. Se aude însă, că ieri în prima ședință deja, di vicar-deputat, „Preacuviosia Sa” *Iosif Goldis* dela O-mare și-ar fi auzit foarte aspre și bine-meritate imputări pentru declarațiunile sale revoltătoare, rostite în vîrbirea sa de program la Ceica, referitor la legile bisericești. Se zice, că dl *Al. Mocsonyi* a fost cel-ce a adus pe tapet această chestiune, și l'a luat pe „Cuviosia Sa” la întrebări, cum quadrează oare cu caracterul, și de om, și mai ales de preot, aprobarea legilor bisericești, condamnată deja de consistor chiar cu concursul deputatului Goldis? Cum poate „Cuviosia Sa” concorda declarațiunea sa de-

spre matriculele de stat, cu limba exclusiv maghiară, cu caracterul național al bisericii gr.-or.?

Se spune, că arogantul călugăr, care cuteza a se asemăna cu celebrul orator *Bridaine*, n'a putut să spună nici un cuvînt fîtru apărarea sa.

Noi ne mirăm, cum a cutezat acest om să se mai arate într-o corporațiune ca consistorul metropolitan, pe care așa de fără sfială, fără sufl și fără rost a palmuit-o?

De altă parte credem, că acest dorgatoriu nu e îndestulitor pentru repararea răului.

E vorba de o formală apostasie. Aci trebuie făcut ceva pozitiv, pentru a statua exemplul.

Procesul „Ligei”. Modul cum s'a pertractat procesul *Ligei* e semnificativ și surprinzător. Credem, că doar aceasta va deschide în urmă ochii tuturor, ca se vadă, că e vorba de a desființa *Liga* și a înăbuși mișcarea națională.

Las' că însuși înscenarea procesului e scandalosă și ilegală, dar' modul cum s'a pertractat e revoltător.

După informațiunile ce le dau ziarele din București, acușaii, reprezentanți ai comitetului *Ligei* au fost nu numai condamnați în absență, ci s'a dispus și execuție provizorie!

Dar' cum s'a ajuns la atîta?

Eată cum ne explică ziarele din București absența:

Procesul *Ligei* era la nrul 58 al seriei de procese, ce era să se pertracteze în ziua aceea. (Luni, 19 Aug. v.)

Judecătorul însă a comis șiretlicul, de a strigat procesul *Ligei* deja la nrul 23, când nici un acușat, nici un avocat al lor nu era încă de față...

Eată o opucătură, care caracterizează întreg sistemul, cu care se lucră contra *Ligei*.

Însemnăm, că contra execuției, precum și contra procedurii s'a dat apelație.

Semnificativ. Ziarele maghiare, așa de bine informate despre lucrurile din lumea mare, n'au nici o notiță despre conferința din Roma a dîni *Roberto Fava*. Se fac a nu ști nimic, vrînd să omoare chestiunea cu tăcere.

Ce simăgire păcătoasă.

Voce arhioficioasă rusească despre Ungaria. Organul ministrului rusesc al afacerilor străine, *Journal de St. Petersburg* este unul din cele mai grave și serioase ziare din lume. Foarte rar vorbește despre Ungaria, dar' și mai rar despre o nație a ei, care în fuduria ei ridicolă își zice „singură alcătuitoare de stat”, astfel încît ne-am obișnuit a cugeta, că în sferele acelea de care se inspiră sus-pomenita foaie nu cunosc de loc împrejurările politico-naționale dela noi, ba nici că n'au simț și prin urmare înțelegere, interesare de luptele naționale din Ungaria.

Se pare însă, că totuși nu e tocmai așa; se pare, că totuși și acolo își dau seamă, cel puțin în trăsuri generale, de stările noastre. Luîndu-și drept punct de plecare vîsta liberalilor vieniei la expoziția din Budapesta, unde cu acest privilegiu se petrecu și o manifestație înaintea statuei lui *Deák*, foaia arhioficioasă rusească scrie între altele:

„În momentul acesta, când reînnoirea pactului economic austro-ungar, atât dincoace, cât și dincolo de *Leitha*, stă la ordinea zilei, reîmprospătarea memoriei lui *Deák* nu poate să exercite decât un efect binefăcător. Astfel rămîne el și după moarte genul cel bun al națiunii sale, care nu încetează (aci s'a potînit ziarul grav, dar' poate volun-tar. Red. „Tribunei”) a-și lua inspirațiuni din suflul-î mare, și influența-î continuă a lucra înaintea intru propășirea ambelor jumătăți ale monarchiei.

„Negreșit, fiecare popor, care trăiește în această monarhie are, pe lângă interesele generale, și interesele sale proprii, personalitatea sa proprie... Ele toate sînt unite între ele prin dragostea lor către suveranul și dinastia lui, și această credință înrădăcinată în inima lor este cea mai puternică che-zăsie a unirii lor”.

Va se zică, știu și în sferele, unde nu ne-am închipuit, că statul acesta este poliglot și că numai ca atare are rost de a exista.

Altfel! — nu!

O nouă lovitură
contra
fostilor grănițeri.

Caransebeș, 30 August n.

Zile grele și amare se pregătesc eară pentru fostii grănițeri din comunele comitatului Caraș-Severin și dacă ei nu vor întim-pina energic și resolus lovitură ce se intenționează a li-se da, apoi greutățile și speșele, ce le-au avut cu fondurile grănițerești și cu ocupațiunile din islaz, sînt floare la ureche pe lângă urmările vexatorice ale atacului îndreptat contra islazului comunal, căci de acesta e vorba, când oficial de vicecomite, al comitatului Caraș-Severin, pune la ordinea zilei pentru congregațiunea comitatensă, ce se va ține la 5 Septembrie a. c. n., la punctul 4: „Predarea pădurilor comunale în manipulațiunea statului”.

Ce sînt pădurile comunale în comunele din fosta graniță? Pădurile aceste sînt parte întregitoare a islazului comunal și aceasta în urma §-lui 17 al legii fundamentale grănițerești din anul 1850 are să servească comunelor în prima linie de pășune, apoi de a ajuta familii lipsite de pămînt cu părțile pentru plăți de casă, grădini etc., ba dacă se învoiesc proprietarii se poate sub anumite eventualități obținînd și împărți între ei cu aprobarea autorităților competente.

Acest paragraf al legii fundamentale grănițerești ar trebui să se observe strict, atât din partea autorităților comitatense, cât și din partea comunelor, pentru-că § 19 al rescriptului regesc dela 9 Iunie 1872, emanat cu ocasiunea desființării confiniului militar, zice:

„Toți locuitorii teritoriului confiniului banatic și ai batalionului din Titel se vor sus-ține în deplinul și neștirbitul drept de proprietate al tuturor posesiunilor de pămînt și de realități, care le-au cîștigat pe baza legilor sustînd în confiniul militar, după-cum sînt aceste posesiuni introduse în cărțile funduare ca proprietate lor”.

„Aceste dispoziții sînt valabile în ceea-ce privește posesiunea de pămînt, de realități ale singuraticelor persoane, familii, comunități de casă, apoi ale corporațiunilor clericeale și laice”.

„Deci toate aceste categorii au să rămî-nă în folosirea neconturbată a proprietăților de pămînt și de realități, precum și a altor drepturi ce se refer la aceste”.

Se naște întrebarea acum: Sînt aceste dispozițiuni ale legii fundamentale grănițerești și ale rescriptului regesc mai sus amintit valabile față de dispozițiunile legii comunale referitoare la averea comunala?

Eu cred că da, pentru-că drepturile fostilor grănițeri la islazul comunal nu se pot șterge fără-ca ei să fie fost întrebați, că cum au să se reformeze aceste drepturi ale lor, cum au propus deputații fostului confiniu militar, d-nii: General Doda, Babș, Polit etc. în proiectul lor, subșternut dietei la 11 Maiu 1874 sub nr. 537 și cum s'a observat la desființarea comunității lor de casă. (Se înțelege; că pentru stăpînitorii nostri lucruri de aceste sînt prea de nimica și prea puțin demne, ca să formeze obiect de studiu pentru ei. Mai cu drag se ocupă ei cu concesii de căi ferate, cu cumpărări de icoane, cu ridicări de monumente etc.)

Nu mă îndoiesc, că dispozițiile susnumitului rescript regesc sînt încă valabile și în vigoare deplină.

Islazurile comunelor din fosta graniță, cu pădure și fără pădure, au fost totdeauna folosite de locuitorii comunelor ca pășune și numai părțile cu păduri de tot mici se făceau opri-turi până-ce creșteau arborii mari și ear' se deschideau spre folosire publică.

Nu cunosc legea silvanală mai deaproape, nici propunerile concrete ale comitatului referitoare la predarea pădurilor comunale în manipulațiunea statului și de aceea nici nu pot intra deocîmdată în meritul cauzei, dar' îmi vine greu a crede, că legea silvanală poate cuprinde dispoziții, care pot constrînge comu-

nele să predee islazul cu pădure în manipulațiunea statului, căci de islazul cu pădure e vorba aci, și nu de pădurile comunale, pentru-că în comunele din fosta graniță, din 3 părți ale islazului comunal, 2 părți, și mai mult, sînt pline de tufiș, resp. de pădure.

Întreb acum: Dacă comunele ar fi atât de naive, ca să predee islazul cu pădure în manipulațiunea statului, ce bine ar rezulta pentru locuitorii comunelor? Toți fostii grănițeri, cît necăz au cu vitele pe munții lor, cari se mărginesc cu pădurile statului și cu cât mai mari și mai multe necăzuri ar fi dacă ar preda islazul cu pădure în manipulațiunea statului, când mai în toate comunele din graniță, aceasta ajunge până în marginea satului și vitele din ușa căsii es aproape de-adreptul în is-lazul cu pădure și tufiș.

Dacă comunele ar voi să predee islazul cu pădure, ori o parte a acestuia în manipulațiune străină, apoi cred, că de o mie de ori e mai bună comunitatea de avere a noastră, decât statul în privința aceasta.

Admit și nu mă îndoiesc, că autoritățile comitatense voesc binele comunelor și și eu unul sînt pentru conservarea și cultivarea unelor părți cu pădure din islazul comunal, întrucît această conservare și cultivare e compatibilă cu lipsele locuitorilor, dar' nu în modul, ca aceste să se predee în manipulațiunea statului. Trebuie să se aște ale expedient, căci frații grănițeri, după pășăniile lor cu fondurile grănițerești, cu ocupațiunile și cu înstrăinarea dreptului de a folosi gratuit băile populare în băile herculane, n'au nicidecî încredere în manipulațiunea statului unguresc.

Statul unguresc de 1000 de ani a fost și e și acum numai spre sărăcie, asuprirea și prigonirea Românilor și de aceea nu putem aștepta nici un bine dela predarea pădurilor comunale în manipulațiunea statului. Represen-tanțele comunale și fostii grănițeri peste tot se fie la înălțimea chemării lor, căci dacă vor face pași greșiți în cauză, cu greu se vor îndrepta mai tîrziu.

Ioan Lințu.

Semne de împăcare.

Noue prigoniri.

Prigonirile, ce guvernul maghiar le cultivă cu atîta dragoste, se tin lanț în contra noastră.

Mai alaltăieri era condamnat un țeran dela *Ibafaldu* la un an de arest ordinar pentru simpla bănuială, că ar fi rupt un steag maghiar.

Mai ieri un tinăr universitar, dl *Aurel Ciato* la un an temniță de stat și o grea amendă de 400 fl. tot numai pe baza unei bănuieli.

Acum noue prigoniri se anunță. Eată ce ni-se scrie:

Moroda, la 30 August 1896.

Onarată Redacțiune!

Vă scriu grabnic în niște impresiuni zdrobitoare, deprimat și revoltat în cele mai nobile sentimente.

Bucurați-vă „Broțiști”-lor, că a-ți ajuns scopul, ați pacificat totul cu stăpînii de pe stepele Asiei!

Cum? Cum să nu?! Vineri spre Săm-bătă noaptea, la 12 ore, pus între sufl și baionete, este lipsit de familie și ridicat din pat ca un tâlhar, bravul și inteligentul nostru țeran *Nicolae Ioga*. El e dus la casa comunala, arestat și batjocorit așa de gendarmerește, ca în Ungaria. Învățătorul *P. Costin* tot așa. După aceea ambii sînt puși sub carantină ungurescă. Dimineața urmează apoi maltratarele și bătăile în modul cel mai unguresc. Ni-s'au scrîncinat dinții în gură și au tremurat mușchii pe vine la auzul și vîzul acestora. Sotși, flămînzii și lipsiți de toată maniera umană, o zi stau închiși și batjocoriți în modul cel mai barbar, improcesuații pentru „Marșul *Ligei*”, *Onufriu Ioga* și tată-seu *Nicolae*, mai tîrziu eliberat, Ioan Cismaș, Ioan-Mihuț și învățătorul Costin sînt prigonii, pentru-că o mână, să-î zic sacri-legă în stil unguresc, a ars steagul millenar.

Fapta însă se datorește numai notaru'ni faimos *Lele* și Jidanilor din loc, dar' cialăci suferă. Nu pot mai mult. Va urma raport detaliat.

Concurs.

Banca generală de asigurare mutuală „Transilvania” intenționează a conferi unui tiner, care are aplicare către specialitatea matematică, pentru anii școlari 1896—7 și 1897—8 un stipendiu de 700 fl. anual, pentru a asculta cursul tehnic de asigurare la universitatea c. r. din Viena, care durează doi ani.

Pentru stipendiu acesta pot competi studenți sau și tineri, cari sunt aplicați deja în serviciu practic și cari pot dovedi absolvirea unei școli medii și depunerea examenului de maturitate.

Cunoștința perfectă a limbii germane e neapărat de lipsă.

Competenții au de a se obliga, că vor depune după absolvirea cursului sus-numit examenul de stat de asigurare tehnic și vor servi cel puțin 10 ani băncii de asigurare m. „Transilvania” ca matematic, pe când institutul la din contră îi asigură o aplicare fixă cu dreptul de pensie și cu un salariu de cel puțin 1200 fl. la an.

Nedepunând competentul la timpul sau examenul sau nepetrecând 10 ani în serviciul institutului, el e obligat a restitui băncii „Transilvania” sumele cari le-a tras ca stipendiu.

Cereri de competență, cari sunt a se înainta până în 15 Septembrie a. c. n. la Direcțiunea băncii gen. de asigurare „Transilvania”, sunt a se alătura:

- testimoniu de maturitate;
- documente despre ocupațiunea și aplicarea eventuală de până acum;
- atestat de studii și de moralitate, atestate de frecventare și moralitate dela universități, pe care le-a părăsit competentul sau le cercetează pe timpul înaintării cererii;
- competenții, cari sunt deja aplicați în serviciu practic, un atestat dela șeful lor despre purtarea de până acum;
- un atestat medical despre starea bună a sănătății.

[2027] 1—2

Sibiu, în 31 August 1896.

Directiunea băncii generale de asigurare „Transilvania”.

Publicare de concurs.

Prin aceasta se scrie concurs pentru stațiunea de învățator diriginte vacanta la școala comună din Orlat (comit. Sibiiului).

Emolumente: 350 fl. v. a. salariu din fondurile grădiniștii, relat în bani pentru 12 orgii lemne după prețurile locale cam 150 fl. v. a., cuartir liber în edificiul școlii și grădina în extensiune de 575¹/₂ stângini.

Dela concurenți, pe lângă purtare morală neexceptională se poartă se fie calificați în sensul legii și se poartă limba română perfect, se fie destoinici întrale muzicii vocale și fiindcă în urma hărniciei fostului diriginte dl Romul Simu, școala a venit în posesiunea unei stupini cu 70 stupi, se fie stăpăr practic, putând conta astfel în urma ostenelelor sale și la oareș-careva venit.

Suplicele provăzute cu atestate despre toate acestea, precum și despre serviciul de până acum sunt a se trimite până în 10 Septembrie n. a. c. la preotul gr. cat. local, Dion. P. Decei, președintele senatului școlar în Orlat, comit. Sibiiului.

Senatul școlii comunale.

Orlat, 25 August 1896.

Dion. P. Decei,
președinte.

Tochmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR
și
MODURILE SOLUȚIUNII SALE
în
UNGARIA
de
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.
cu trimitere postală 55 cr. v. a.

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Păpărușă.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Băstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunlos de Bojens Nămcovă,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 50 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Cătrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Genușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșter îndărășnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Grădului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoia.** Din fantasilor lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasilor lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Săgaritul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Dina mărășelilor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Anton G. Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Pozaul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanosca. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Basilin pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Boma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Olara Milici.** Novela de I. Turgheniev. Traducere din limba rusă de Enca Hedeo. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librariilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI
Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE
Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi
Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, reușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dictionar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.